ஸ்ரீ

திரிகூடராசப்பன்கவிராயரியற்றிய

திருக்குற்றாலமாலை.

இது:

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச்

செந்தமிழுதவிப்பத்திராதிபர்

இராமாநுஜையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—௬௪.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1921.

ஸ்ரீ

திரிகூடராசப்பன்கவிராயரியற்றிய

திருக்குற்றாலமாலை.

இது:

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச்

செந்தமிழுதவிப்பத்திராதிபர்

இராமாநுஜையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—௬௬.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1921.

ஸ்ரீ:

திருக்குற்றாலமாலை

முகவுரை.

திருக்குற்றாலமென்பது பாண்டிநாட்டைச்சேர்ந்த தென்னாரியநாட்டுள், செந்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய அகத்தியமுனிவரது பொதியமலைச் சார்பிலுள்ளதொரு வரை. இது, அயன் மால் சிவன் என மூன்று மூர்த்தியுமாய் விளங்கும் முழுமுதற்கடவுள், முறையே ஒவ்வொருயுகத்தும் ஒவ்வொருமூர்த்தியாய்வீற்றிருந்து, காட்சியளித்து, உலகத்தையுய்வித்தற்கு இடமாய் விளங்குவது. செண்பகச்சோலை, சந்தனச்சோலை முதலிய ஆராமங்களையும், வடவருவி, சித்திராநதி, சிவமதுகங்கை, தேனருவி முதலிய தீர்த்தவிசேடங்களையும் உடையது. தன்பால் வருவார்க்குப் பிறவியாலும் பிறவற்றாலும் வரும் இளைப்பகற்றி இன்பமளிக்கவல்லது. இது, திரிகூடாசலம் என்ற பெயராலும் வழங்கப்படும். இது திருஞானசம்பந்தரது தேவாரப்பதிகமிரண்டு கொண்டது. இதன் விசேடமெல்லாம் திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி, திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் முதலியவற்றால் விளங்கும். இங்குக் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சுவாமிக்குக் குறும்பலாவீசர், குற்றாலநாதர், திரிகூடநாதர் என்பனவும், அம்பிகைக்குக் குழல்வாய்மொழி என்பதும் திருநாமமாக வழங்கும்.

மாலையென்பது பிரபந்தவகையிலொன்று; திருக்குற்றாலமாலையென்னு மிது திருக்குற்றாலத்தலத்தி லெழுந்தருளியுள்ள சுவாமிவிஷயமாக நூறுகட்டளைக்கலித்துறைச் செய்யுளால் இயற்றப்பெற்றது.

இம்மாலையை இயற்றியவர் திருக்குற்றாலத்துப் பக்கமாகிய மேலகரத்து வைசியவேளாளகுலவிளக்காக விளங்கித் திருக்குற்றாலத் தலபுராண முதலிய பலநூல்கள்* இயற்றிப் புலவர்திலகராய் வீற்றிருந்த திரிகூடராசப்பன்கவிராயரவர்.

இவர் குற்றாலக்குறவஞ்சிபாடித் திருக்குறும்பலாவீசர்சந்நிதியிலரங்கேற்றி மதுரைநாடாண்ட முத்துவிஜயரேங்கசோக்கலிங்கநாயக்க மன்னனிடம், திருக்குற்றாலநாதர்கோயில்வித்துவான் என்ற சிறப்புப்

---

* இவரியற்றிய பலநூல்களாவன:—திருக்குற்றாலத் தலபுராணம், திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி, திருக்குற்றாலயமகவந்தாதி, திருக்குற்றாலச்சிலேடைவெண்பா, திருக்குற்றாலநாதருலா, திருக்குற்றாலப் பரம்பொருண்மாலை, திருக்குற்றாலக் கோவை, குழல்வாய்மொழிகலிப்பா, கோமளமாலை, திருக்குற்றாலவெண்பாவந்தாதி, திருக்குற்றாலநாதர்பிள்ளைத்தமிழ், நன்னகர்வெண்பா முதலியனவாம்.

பெயரும், கோயில் முதன்மரியாதையும், குறவஞ்சிமேடு* என்னும் நன் செய்நிலமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். குறவஞ்சிமேட்டுத் தானசாசனத் தால் இவர் இற்றைக்குச் சற்றேறத்தாழ இருநூற்றுப்பத்துவருடங் கட்குமுன் இருந்தவரென்று தெரிகிறது. சொற்சுவை பொருட்சுவை பட அலங்காரங்களுடன், செய்யுட்களை இயற்றுவதில் இவர் சிறந்தவ ரென்பது இவரியற்றிய நூல்களால் நன்குவிளங்கும்.

மேலும், இம்மாலையிலிருந்து, இவர் திருக்குற்றாலவாசத்தை யிழந்து நெடுநாள் வேறிடத்து வாசஞ்செய்திருந்தாரென்றும் (செய்யுள்—7,47,48,65), திருக்குற்றாலநாதரே இவரை வலிந்தாட்கொண்டு தம்மைப் பாடச்செய்தனரென்றும் (செய்—27, 93), இவர் ஆவணிமூலத்தில் வாகனக்கவிமுதலியன பாடுவதுண்டென்றும் (செய்—100), இவர் திருக் குற்றாலநாதர்கோயில் அநந்தகொத்துப்பரிஜனத்தாருள் ஒருவரென்றும் (செய்—100) புலனாகிறது.

இம்மாலை, பிறமததூஷணை, பிறதெய்வதூஷணை முதலியனவின்றி, இயற்கைவருணனையும் உருவகம் முதலிய பல அணிகளுமுடையதா யும் படிப்பவர்க்குப் பத்திரசத்தைப் புகட்டுவதாயும் செய்யுளியற்றுந் திறத்தை யுண்டாக்குவதாயும் இருத்தலால்,கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் பாடமாக வைக்கத் தகுதியுள்ளதாயிருக்கிறது; இதுவரை அச்சிடப் பட்டதாகத்தெரியவில்லை. இது அச்சிடப்படிற் பலர்க்கும் பயன்படு மென்று கருதிச் சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிலுள்ள ஏட்டுச் சுவடி† ஒன்றையேகொண்டு எனக்குத் தெரிந்தவரை திருத்தவேண்டிய வற்றைத்திருத்தி அரும்பத வுரையொன்று எழுதி இறுதியிற் சேர்த்து வெளியிடலானேன்.

இதைப் பதிப்பித்ததில், சிற்றறிவினனாகிய என்னாலேற்பட்ட பிழைகளைப்பொறுத்துத் திருத்தியளிக்குமாறு அறிஞர்களைப் பன்முறை வேண்டுகிறேன்.

இராமாநுஜையங்கார்
செந்தமிழுதவிப்பத்திராதிபர்.

---

* குறவஞ்சிமேடு, கோயின்முதன்மரியாதை இவற்றை இப்போதும் இவர் பெண்வழிச்சந்ததியார் அனுபவித்துவருவதாகத் தெரிகிறது.

† இது, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து நூற்பரிசோதகரும், திருவாவடுதுறை யாதீனவித்துவானுமாகிய ஸ்ரீமத் சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களாற் பாண்டியன்புத்தகசாலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டதென்று தெரிகிறது.

ஸ்ரீ

கடவுள் துணை.

திருக்குற்றாலமாலை.

காப்பு.

பூமண்டலம்பரவும்புங்கவர்குற்றாலலிங்கர்
நாமஞ்சேர்பாமாலைநாட்டவே—தாமஞ்சேர்
தந்தமதத்தந்திமுகத்தந்தைதுணைச்செந்தினகர்க்
கந்தனிணைச்செஞ்சரணங்காப்பு.

நூல்.

மொழிகொண்டமூவர்திருப்பாடல்கற்றுமுழுதுமுன்பால்
வழிகொண்டபேரன்புவைப்பதென்றோகுழல்வாய்மொழிப்பெண்
விழிகொண்டகாட்சிக்கெளியாய்பெண்பூமிபொன்வேட்கையெல்லா
மொழிகொண்டதொண்டர்க்குரியாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (1)

எனக்கேறநின்வழிநில்லாமல்யானெனதென்னும்வழி
தனக்கேறியைவர்தடையிற்பட்டேன்றடைதீர்ப்பதற்கோ
கனக்கேளுனையன்றிக்காணேன்முழுதுமுன்கையிற்பிள்ளை
யுனக்கேயடைக்கலங்கண்டாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (2)

பொன்னைப்பரமென்றுமின்னார்கலவிப்புலவியின்பந்
தன்னைப்பரமென்றுமேயிருந்தேன்யமதண்டம்வந்தாற்
பின்னைப்பரமொன்றுங்காணேனுனதருட்பேறருள்வா
யுன்னைப்பரமென்றுசார்ந்தேன்குற்றாலத்துறைபவனே. (3)

ஆக்கமுண்டாகமகிழ்ச்சியுண்டாகியுமல்லவென்று
லேக்கமுண்டாகியுமேயிளைத்தேனன்பரின்பக்கல்வித்
தேக்கமுண்டாகியுந்தேறெனைமுற்றுந்தேற்றுகண்டா
யூக்கமுந்நூக்கமுமில்லாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (4)

*

அருமந்தநின்னருள்பேற்றேன்பொசிப்புக்கமைத்தபடி
வருமென்றிருக்கவுமாட்டேன்பிறவிமயக்கமறக்
குருவென்றுநீவந்துதோன்றாய்முன்மூவர்கள்கோட்டைகொன்ற
வொருமந்தகாசப்படையாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (5)

பெற்றார்தம்பிள்ளைகளேவறியார்பிள்ளைநோவறிந்தாற்
சற்றாகிலும்பகிர்ந்தாற்றறியார்தந்தைதாயினுமென்
பற்றாப்பசிகண்டமுதூட்டிநோயறப்பார்க்கவல்ல
வுற்றாருனையன்றியுண்டோகுற்றாலத்துறைபவனே. (6)

மறையாடுந்தெய்வத்திரிகூடஞ்சார்ந்துவடவருவித்
துறையாடியுன்னைத்தொழுவதென்றோதடஞ்சோலையெல்லாஞ்
சிறையாறுகால்வண்டுபெண்பாடமாந்தளிர்ச்செங்கரத்தா
லுறையாடுந்தேனமுதூட்டுங்குற்றாலத்துறைபவனே. (7)

கிள்ளைகள்போற்படித்தாவதிங்கேதுன்கிருபையின்பால்
பிள்ளைகள்போலுண்ணப்பேறருள்வாய்கிளிப்பிள்ளையெல்லாம்
வள்ளைகள்பாடுஞ்சித்ராநதியாயன்புவைத்ததொண்ட
ருள்ளையெல்லாங்கொள்ளைகொண்டாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (8)

ஆசையெலாம்பொருண்மேலாயொருவனகத்திலிரா
வேசையுமென்னெஞ்சுமொக்குங்கண்டாய்விண்ணுளோர்புரியும்
பூசையம்போருகத்தாளாய்நிறைந்தசம்பூரணமா
மோசையும்விந்துவுமாவாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (9)

கருக்கொண்டபோதுள்ளுங்கன்மவியாதிகருவிலுருப்
பெருக்கும்பொழுதுநெருக்கும்வியாதிபிறந்துபின்னை
யிருக்குஞ்சடமும்வியாதியென்றாலிதைநம்பிநன்றா
யுருக்குஞ்செனனமெடுத்தேன்குற்றாலத்துறைபவனே. (10)

கன்மமரும்பியவாவீங்கியைம்புலன்கண்கள்வைத்துப்
பன்மலஞ்சீக்கொண்டசென்மவியாதிபழுத்துவந்தாற்
றன்மவயித்தியன்சத்ரமிடாமற்றவிர்க்கமருந்
துன்மலர்த்தாளிணைதாராய்குற்றாலத்துறைபவனே. (11)

அமையம்பலவுமொருபொழுதாயசையாமலுன்றன்
சமயங்கருதத்தவமெய்துமோசண்பகாடவிசூ
ழிமயம்பெறுமங்கைசுந்தரிகோமளையாமளையென்
னுமையம்பிகைமணவாளாகுற்றாலத்துறைபவனே. (12)

பூங்காரணிகுழலார்மயக்கான்மனம்புத்திசித்த
மாங்காரந்தட்டழிவேற்கிரங்காயன்புநீர்பெருகித்
தேங்காமற்றேங்குமனத்தார்பரவித்தியானஞ்செய்யு
மோங்காரவட்டத்தொளியேகுற்றாலத்துறைபவனே. (13)

முன்வடிவாய்முன்னிருந்திடலேதுமுளைக்கருவாப்
பின்வடிவார்க்கும்வினைவடிவேதுகைபேணிநின்ற
வென்வடிவேதுபின்யானென்பதேதென்னையாட்டிவைக்கு
முன்வடிவேதுகொல்சொல்லாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (14)

நில்லாவுடம்பிலுயிர்நின்றதோவுயிர்நின்றிடத்தே
யெல்லாவுடம்புநிலைநின்றதோவியல்சேர்வடிவும்
பல்லாவுயிருமொன்றேபுறம்போபகையோவுறவோ
வொல்லாமலோர்வழிசொல்லாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (15)

வருநாளவர்கண்மனைசந்தைக்கூட்டம்வரவற்றநாட்
டிருநாட்கழிந்தமடமொக்குமேயிதைச்சிந்தித்துநான்
பருநாட்கழிப்பதுபாரையயான்பலநாளுமுன்னை
யொருநாளிற்காண்பதுரையாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (16)

வாசக்குழந்தையுமாய்மடவார்மணவாளனுமாய்
ஆசைப்பருவமதுதப்பினலந்தமாதருங்கண்
கூசக்கிழங்கொண்டுதோலாகிநாற்றங்குலைக்குமிந்த
வூசச்சடமென்றுபோமோகுற்றாலத்துறைபவனே. (17)

திருத்தப்புகுந்திடிலண்டங்கள்கோடிதிருத்துவையென்
கருத்தைத்திருத்தவுனக்கரிதோகௌவைகாட்டுங்கன்ம
வருத்தத்தைமாற்றவோர்மாற்றங்கொடாய்குழல்வாய்மொழியா
ளொருத்திக்கொர்பாகங்கொடுத்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (18)

காணுறக்கண்டுனைப்போற்றறியார்க்டையாம்பொசிப்பும்
வீணுறக்கங்களுமேகுறிப்பாரருள்வெள்ளத்தின்பால்
சேணுறக்கண்டுசிவயோகநித்திரைசெய்யுமன்ப
ருணுறக்கங்குறிப்பாரோகுற்றாலத்துறைபவனே. (19)

நிறையும்பிரணவமூடாச்சதுர்மறைநீண்டகொப்பா
வறைகின்றசாகைகிளையாவறமுதனுன்கரும்பிக்
குறைவின்றிஞானமணநாறுந்தெய்வக்குறும்பலவி
லுறைகின்றமுக்கட்கனியேகுற்றாலத்துறைபவனே. (20)

எல்லாவடிவுமொன்றானுலுமங்கங்கிருந்துநல்லார்
பொல்லாரெனவிளையாட்டியதாலதுபோன்மனத்திற்
கல்லாமைகற்பிக்குமென்பாசநேசங்கருதிலன்ப
ருல்லாசநேசமொப்பாமோகுற்றாலத்துறைபவனே. (21)

அருவித்துறைபடிந்தாடிவெண்ணீறிட்டுனன்பர்தம்பான்
மருவிப்பணிலமறுகூடுவந்துன்னைவாழ்த்தும்வண்ணங்
கருவிப்பவமறுகூடுசெல்லாக்கதிகாட்டுகண்டா
யுருவிற்குவமையொன்றில்லாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (22)

விருத்தரையும்வெல்லுமெல்லியர்நேசம்விடுத்துநின்பா
விருத்தரைமாத்திரைக்கேயைவரோடலையேத்துமுண்மைக்
கருத்தரைக்கண்டுகருதாமற்சிந்தைகபாடஞ்செய்தா
லொருத்தரைநோவதழகோகுற்றாலத்துறைபவனே. (23)

நானெனதுடம்பேதுணர்வேதனைநாட்டினைநீ
யானெனத்தெளியேனெளியேன்செண்பகாடவிசூழ்
கானர்சிவமதுகங்கையின்மூழ்கக்கருணைசெய்தே
யூனர்பிறவியொழிப்பாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (24)

வேம்பேபுழுவுக்கதிரசமாய்வெவ்விடங்கிடந்த
பாம்பேகலுழனுக்காரமுதாய்ப்பற்பலவுயிர்க்கு
மாம்பேதபேதமட்டேட்டியதால்வினையாம்பொசிப்பை
யோம்பேனருளமுதூட்டாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (25)

குன்றாதஞானக்கனியையஞ்ஞானக்கொடும்பசிக்குத்
தின்றேகவென்னினுமைவரொட்டார்திகைத்தேங்கிமனங்
கன்றாமலுன்னருளுடாடியுள்ளனுங்கள்ளனும்போ
லொன்றாகுநாளினியென்றோகுற்றாலத்துறைபவனே. (26)

பொன்னென்றுசொன்னவுடனேமயங்குமென்புத்தியைநா
னென்னென்றுசொல்லித்திருத்திக்கொள்வேனெனையின்றுசெஞ்சொற்
பன்னென்றுசொன்னபடிபோலவுள்ளபடியைநெஞ்சி
லுன்னென்றுபோதித்தருள்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (27)

நாறுங்குரம்பைக்குள்ளேமருண்டேனுனைநாடிமனந்
தேறும்படிக்கொருதேற்றஞ்சொல்வாயன்புதேக்கியுள்ளே
யாறுங்கருத்தினர்சித்தாம்புயத்திலருட்பெருக்கா
யூறுஞ்சிவானந்தத்தேனேகுற்றாலத்துறைபவனே. (28)

ஆற்றிற்குமிழியின்றோற்றங்கள்போலண்டகோடியெல்லாந்
தோற்றிக்கணப்பொழுதேமறைப்பாய்துறைப்பாவிலுஞ்சீர்
சாற்றித்துதிப்பவர்முன்வருவாய்சண்டனென்னுயிரை
யூற்றிக்குடிக்குமுன்வாராய்குற்றாலத்துறைபவனே. (29)

திடம்போதவுண்ணக்கிடைத்தானடக்குஞ்சிலகுறைந்தா
முடம்போற்கிடக்குமிருந்தாலும்வாதிக்குமுன்கொடுத்த
கடன்போலனுதினங்கைக்கூலிவாங்குங்களிசலிந்த
வுடம்போடிருப்பதெளிதோகுற்றாலத்துறைபவனே. (30)

மழைமுகந்தேடும்பயிர்முகம்போலநின்வாய்த்தசங்கக்
குழைமுகந்தேடுமென்சிந்தைகண்டாய்கொன்றைவேணிவில்லத்
தழைமுகந்தாடமறைபாடச்சித்ரசபையினின்றே
யுழைமுகந்தாங்கரத்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (31)

வெண்மைப்பொருளின்விகாரங்கணீங்கிவிகாரமில்லாத்
திண்மைப்பொருளென்றுசேருங்கொல்லோசிந்தைசெய்யுமன்பர்
வண்மைப்பெரும்பெருக்கேயொருக்காலுமவுனம்விடா
ருண்மைச்சிவாநந்தவாழ்வேகுற்றாலத்துறைபவனே. (32)

கற்பனையாஞ்செகவாழ்க்கையெல்லாங்கண்டுகண்விழிக்குஞ்
சொற்பனமாமென்றுதூஷணியேனியான்றூஷணிக்க
நிற்பனவேண்டுநெறியிலியேனெனைநீபுரப்பா
யுற்பனஞானப்பொருளேகுற்றாலத்துறைபவனே. (33)

அருவமென்றோருக்கருவமுற்றாய்தம்மறிவுமட்டுஞ்
சொருவமென்றோர்க்குச்சொருபமுற்றாய்தொல்லைமூவுலகுஞ்
செருவில்வெல்வாய்படைப்பாயளிப்பாயுன்றிருவிளையாட்
டொருவிளையாட்டல்லகண்டாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (34)

வென்றறியாச்சமர்வெல்பவராகிலும்வெவ்வினையைச்
சென்றறிவால்வெல்லவல்லருண்டோநின்செயல்பிரிந்தால்
நன்றறிவாருமிரப்பாருனதருணாட்டம்பெற்றா
லொன்றறியாருலகாள்வார்குற்றாலத்துறைபவனே. (35)

பூதாதிபல்லுயிர்க்குந்தலையானநின்பொற்சிலம்பின்
பாதாம்புயஞ்சென்னிசேர்த்தருள்வாய்பெரும்பார்படைக்கும்
வேதாவின்மேல்விதியேவித்தில்லாமல்விளைபொருளே
யோதாதுணருமுணர்வேகுற்றாலத்துறைபவனே. (36)

படையாதசென்மமுமேன்படைத்தாய்பஞ்சபூதவெறி
விடையாதியில்விடவோவிடவோமெத்தவேமெலிந்து
கடையாயினேனிரங்காயொருபாகங்கவுரிகொண்டா
யுடையாய்கரந்தைச்சடையாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (37)

அடுக்குறுந்துன்பமுமின்பமுமாயவலையடித்து
நடுக்குறுஞ்சென்மக்கடல்புகுந்தேநலியாமலென்னை
யெடுக்குறுநின்னருட்பேரின்பத்தோணியிலேற்றுகண்டா
யொடுக்கமுந்தோற்றமுமில்லாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (38)

இருகாதுகேட்கில்வருமாசையற்பமிருகண்கண்டாற்
பெருகாசைகொண்டுபிதற்றியதாற்பெரும்பேதமையாற்
சருகாதவண்ணங்கருகிநொந்தேன்கருத்தாறியுன்பா
லுருகாதநெஞ்சனையாள்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (39)

பொன்மேருவத்தனைபொன்குவித்தாலுமென்புத்தியின்ன
மென்மேலுந்தேடநினைக்குங்கண்டாய்வினைபோக்கறவே
யென்மேற்றயாவினுமெண்மடங்காவெந்தக்காலமுநா
னுன்மேன்மனம்வைப்பதென்றேகுற்றாலத்துறைபவனே. (40)

பன்னாளுங்காமம்பொறுத்திருந்தாலும்பசியொருநா
ளொன்றாற்பொறுக்கப்படாதுகண்டாயிதையார்க்குரைப்பேன்
சொன்னாற்பகுத்தறிவார்க்கண்டிலேன்சுற்றிப்பார்க்கிலெங்கு
முன்றுற்பதமன்றிக்காணேன்குற்றாலத்துறைபவனே. (41)

விரகப்படாமணிக்கொங்கையர்காமத்தில்வீழ்ந்துபொல்லா
நரகப்படாமலென்னைப்புரப்பாயுண்மைஞானமொன்றிக்
கிரகப்படாமனத்தார்க்குரியாய்மதிக்கீற்றணிந்த
உரகச்சடாடவியானேகுற்றாலத்துறைபவனே. (42)

வேறுபடாமலுலகாண்டமன்னரும்வெந்துடல
நீறுபடாரில்லைநீணிலத்தேநெடும்பாசவினைத்
தூறுபடாவழிபார்த்தியென்றேன்சொலச்சொல்லமன
மூறுபடாதென்னசெய்வேன்குற்றாலத்துறைபவனே. (43)

மறுக்கிச்சுறுக்கென்றெமநாதர்வந்துகைவாளெடுத்துக்
குறுக்கித்தறுக்குமுன்னேவருவாய்மந்திகுந்திவெள்வான்
முறுக்கிச்சுறுக்கிக்குறித்துப்பலாப்பழமொக்கிவிக்கி
யுறுக்கித்தறுக்கிநடிக்குங்குற்றாலத்துறைபவனே. (44)

வெறுமந்திமுன்னிருட்போல்வருங்காலன்வெகுண்டுயிரைத்
தெறுமந்த்யகாலத்தின்முன்வருவாய்கனிதின்றுதட்டி
மறுமந்திமேற்செலத்தேன்பாயுங்கொம்புவழுகிவிழுந்
துறுமந்திருந்திநடிக்குங்குற்றாலத்துறைபவனே. (45)

அவப்பாடல்பாடியலைவதுதீரவனுதினமும்
சிவப்பாடல்பாடித்தெளிவதென்றோதெய்வப்பாடன்மறைத்
தவப்பாடல்காட்டுநற்றாருடையாய்கொன்றைத்தாருடையாய்
யுவப்பாடன்மாமன்றுடையாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (46)

வருபான்மதிவைத்தசெஞ்சடைக்காடும்வழுத்தமுத்தி
தருபாதமுமென்றுசந்திப்பனோமலைச்சாரலெலா
மிருபாலுமுத்துங்கனகமும்வாரியிறைத்துநித்த
மொருபாலருவிகுதிபாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (47)

செண்பகக்காவுந்திரிகூடமுஞ்சித்ரமாநதியுங்
கண்படைத்தார்பிரிந்தாற்றுவரோகன்மியாப்பிறந்து
புண்படைத்தேனுக்கிரங்காயிரவிற்பொன்மேடையெல்லா
மொண்பகற்போலொளிவீசுங்குற்றாலத்துறைபவனே. (48)

நீட்டிநினைப்பதைவேறுசெய்வாய்நினையாததெல்லாங்
காட்டிவைத்தங்ஙனமேமறைப்பாயெனைக்காத்தருள்வா
யாட்டியசைக்கின்றருத்திரத்தாலனைத்தாருயிர்க்கு
மூட்டியுறக்கந்தருவாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (49)

மறவேன்மயக்கென்றுநெஞ்சில்விகாரத்தைவஞ்சமறத்
துறவேன்வெருட்டித்தொடருமில்வாழ்க்கையைச்சுற்றிச்சுற்றி
யறவேதளர்ந்துவிட்டேனிரங்காயென்றுமாசையற்றா
ருறவேமெய்ஞ்ஞானநறவேகுற்றாலத்துறைபவனே. (50)

பேசியவாய்மையெல்லாமுனைப்பேசியுன்பேரருளாம்
வாசியைமேற்கொண்டுவாழ்வதல்லாற்கவிவாணரொன்றாற்
கூசியமூடரைப்பாடித்திண்டாடிக்கொடுங்கலியா
மூசியின்மேனிற்கப்போமோகுற்றாலத்துறைபவனே. (51)

கள்ளார்ந்தபூமணம்போலிருப்பாயுன்கருணையின்பத்
தெள்ளாரமுதுண்டுதேக்கியிராமற்றிசைத்துநித்தம்
வெள்ளாவிநாற்றமுடைநாறுங்காயவிடக்குக்குநா
னுள்ளாசைவைத்ததுநன்றோகுற்றாலத்துறைபவனே. (52)

குறைந்தாற்குறைந்துநிறைந்தானிறைந்தெவர்கோலத்துள்ளு
மறைந்தாயுன்கோலத்தையாரறிவாரென்னைவாழ்விகண்டாய்
அறைந்தாடருவிமலைச்சாரல்சூழ்செண்பகாடவியி
லுறைந்தாயுலகநிறைந்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (53)

ஆகாரநித்திரையேகாரணமென்றறமயங்கி
மாகாமிநான்கொண்டமாலொழிப்பாய்கங்கைமங்கையின்ப
மோகாகுழன்மொழிபாகாமெய்ஞ்ஞானத்தின்மோனம்விடா
யோகாவசந்தவைபோகாகுற்றாலத்துறைபவனே. (54)

வண்டாடும்பூங்குழல்கண்டாரும்பான்மொழிமாதர்மயல்
கொண்டாடிநித்தமுந்திண்டாடினேன்கொடுங்கூற்றுதைத்துத்
தண்டாமுனியுய்யக்கொண்டாயமரரைத்தாங்கவிட
முண்டாயடைக்கலங்கண்டாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (55)

சாலக்கொடும்பசிதாக்கநொந்தேன்வினைதாக்குகலி
காலத்தைவெல்லக்கருணைசெய்யாய்தனிக்காலங்கண்டு
வாலக்கிளிமொழியாரிசைவாதுக்குமாறனைப்போ
லோலக்கருங்குயில்கூவுங்குற்றாலத்துறைபவனே. (56)

கையார்தொழிலுக்கெல்லாந்தொலைப்பாரங்கருத்திலஞ்சிச்
செய்யாதிருக்கிற்கடும்பசிபாரஞ்செய்துண்ணவென்றாற்
பொய்யாமுடம்பிற்பிணிபாரநின்றுபுலம்புகின்றே
னுய்யாமைதீர்த்தருளாயாகுற்றாலத்துறைபவனே. (57)

இம்பரைக்காமித்துவந்துநின்னன்பரையேத்தலன்றி
வம்பரைப்போய்வணங்காதருள்வாய்வண்டுகிண்டுமலர்க்
கொம்பரைக்காதமணக்குந்த்ரிகூடக்குவட்டினின்றே
யும்பரைக்கானவர்கூவுங்குற்றாலத்துறைபவனே. (58)

வெறுத்திடுந்தீவினைசெய்தாலுந்தொண்டனைவேண்டியென்றும்
பொறுத்தினியாளக்கடனுனக்கேமழைபோலிருள்போற்
கறுத்திடுங்கோதையர்பூந்தாளின்மாணிக்கக்கற்படிக
ளுறுத்திடுங்கோலமலைசூழ்குற்றாலத்துறைபவனே. (59)

கொடுக்கச்சடைவற்றவுன்னையும்பாடிக்குலாமர்முன்போ
யிடுக்கட்படுவதழகல்லவேகவ்வையீடழிக்கு
நடுக்கத்தையாற்றப்படாதசண்டாயெந்நாளுமுண்ண
வுடுக்கக்குறைவருத்தாதேகுற்றாலத்துறைபவனே. (60)

பேராசைக்கள்ளத்தையுள்ளேயடக்கிப்பிறருக்கெல்லாம்
பாராசையற்றவர்போற்றிரிவேன்பசுத்தோல்புனைந்து
போராசைகொண்டபுலிநானென்றாசையைப்போக்குகண்டா
யோராசையுமற்றயோகிகுற்றாலத்துறைபவனே. (61)

கழிக்கும்பலபொழுதோர்பொழுதாய்க்கலங்காமலுள்ளே
விழிக்கும்விழிவெளியாவதென்றோவெண்ணிலாக்கதிரைப்
பழிக்குந்த்ரிகூடத்தருவிநன்னீர்பகலோனைவெம்மை
யொழிக்குந்திவலைதெளிக்குங்குற்றாலத்துறைபவனே. (62)

செருமிக்கவலையுளந்தடுமாறித்தினம்பொருமிப்
பொருமிக்கரைவதுகண்டிரங்காய்புல்லும்பூடுங்கல்லுந்
தருமிக்கபட்சிமிருகங்களாதிசராசரமு
மொருமிக்கத்தெய்வவடிவாங்குற்றாலத்துறைபவனே. (63)

சிறையோபடுவதினிக்கவலையோதினந்தான்படுதன்
முறையோமுறையிடல்கேட்கிலையோமுன்னைநாளிற்செய்த
குறையோகுறையுன்முன்னேநிற்குமோகொண்டகோபமென்றோ
உறையோங்குகொண்டலுலாவுங்குற்றாலத்துறைபவனே. (64)

தண்டேன்மலர்சொரிசண்பகச்சோலையுஞ்சந்நிதியும்
பண்டேபழகுநின்சித்ராநதியும்பலவளமுங்
கண்டேபிரிந்துதரித்தேனென்போலொத்தகன்னெஞ்சர்தா
முண்டேநின்கற்பனைக்குள்ளேகுற்றாலத்துறைபவனே. (65)

பொறுக்கும்படைகொண்டுகோபத்தைமாய்த்துப்புரையற்றுநான்
வெறுப்புவிருப்பற்றிருப்பதென்றோவண்டம்விண்டுகிறு
கிறுக்கும்படிமலையைச்சிலையாக்கிக்கிளர்புரங்க
ளொறுக்குந்தனிப்பெருவீராகுற்றாலத்துறைபவனே. (66)

வருக்காம்பலகரும்பைப்பார்க்கநன்றொருவட்டெனவே
பெருக்காசைவிட்டுநின்றாளேபரவிப்பிறவியின்வேர்
கருக்காமலென்றுமென்சிந்தைக்குள்ளேயொருக்காற்றெளிவு
மொருக்கான்மயக்கமுமாமோகுற்றாலத்துறைபவனே. (67)

தருகோடியம்புயத்தாடொழும்போதுசதுரயுக
மிருகோடியுநொடிப்போதொக்குமேதுன்பமீட்டுங்கவ்வை
யருகோடியுன்னைப்பிரிந்தாலரைநொடிப்போதுமெனக்
கொருகோடிகோடியுகங்காண்குற்றாலத்துறைபவனே. (68)

காண்பதெல்லாங்கண்மயக்கமென்றேமனங்கண்டிருந்தும்
வீண்பலகௌவைக்குளோடியதால்வந்துமீட்டருள்வாய்
சேண்படர்கங்கைச்சடையாய்பிரமன்சிரத்திலென்று
மூண்பலிதேடுங்கரத்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (69)

கண்பார்த்துச்சோரமிடுங்கள்வரைவர்கைகள்ளமிட்டுப்
பண்பார்த்தவுன்னைப்பணிவதென்றோபுயல்பார்த்துநின்று
விண்பார்க்குஞ்சாதகம்போலுன்னைப்பார்த்துநின்மெய்யருட்பா
லுண்பார்க்குஞானப்பெருக்கேகுற்றாலத்துறைபவனே. (70)

சிறுகாலந்தாயர்முலைப்பான்மயக்கஞ்செகத்தறிவு
பெறுகாலமாதர்முலைமேன்மயக்கம்பெருங்கிழமா
யிறுகாலம்வஞ்சப்பிணியான்மயக்கமுன்னின்பத்தைநா
னுறுகாலமாவதெக்காலங்குற்றாலத்துறைபவனே. (71)

ஆணவங்காட்டுவித்தாசையுங்காட்டுவித்தார்க்குமில்லா
நாணமுங்காட்டியமாயையினால்நெடுநாட்கருத்தை
வீணவம்போக்கிவிட்டேனிரங்காய்கடல்வெவ்விடத்தி
னூணலங்காரமிடற்றாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (72)

கருநோயுங்கன்மப்பிறவியினோயுங்கருத்திற்கவ்வை
பொருநோயும்பூண்டசரீரத்தினோய்களும்போக்குந்தெய்வத்
திருநீறுடையநின்சித்ராநதிக்கரைசேர்ந்தவன்றே
யொருநோயுமின்றித்தவிர்ந்தேன்குற்றாலத்துறைபவனே. (73)

மறைப்பொருளானநின்சேவடிவாழ்த்திவடவருவித்
துறைப்புனலாடிக்குழல்வாய்மொழியுடன்சோதியுன்னை
யிறைப்பொழுதாகிலுமுள்ளேதியானித்திருக்கநெஞ்சி
லுறைப்பிலையேயென்னசெய்வேன்குற்றாலத்துறைபவனே. (74)

செய்வதெல்லாங்குற்றமேயதனாற்செகத்தோர்களென்னை
வைவதெல்லாங்கொடுந்துட்டனென்றேகட்டவல்வினையா
லைவதெல்லாமுன்பொருட்டேசரண்புக்குநானினிமே
லுய்வதுநின்பொருட்டையாகுற்றாலத்துறைபவனே. (75)

தேயாமயக்கந்தெளிந்தோர்கண்முன்னந்தெளிவொன்றில்லாப்
பேயாகநின்றுபிதற்றுவனோமனப்பேதமையான்
மாயாமலத்துக்குள்வீணேகிடந்துமயங்குமிந்த
வோயாமயக்கந்தவிர்ப்பாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (76)

எளியேனையாட்டுஞ்செயல்யாவுமுன்செயலென்றுநன்றாய்த்
தெளியேனெவ்வாறுதெளிவிப்பையோதிரையேவரையே
வெளியேமறிபுனலேகனலேநெடுவானகமே
யொளியேபரந்தவெளியேகுற்றாலத்துறைபவனே. (77)

அடக்கிக்கொண்டாலுள்ளடங்கிக்கொள்வேன்புவியாதிக்குநீ
நடத்திக்கொண்டாலுநடந்துகொள்வேனன்றிநானென்றென்னைத்
தொடக்கிக்கொண்டாட்டமிடாதேசகலதொழிற்குமெண்சா
ணுடக்கைக்கொண்டாட்டியசித்தாகுற்றாலத்துறைபவனே. (78)

எழுதிண்புவியுநொடிக்கேறுஞ்சிந்தையெருதுமங்கோர்
பொழுதென்னொருமடக்கேறிவராதுபுலன்கலப்பை
பழுதன்றிச்சேர்க்கவல்லேனல்லனுன்பரமாநிலத்தி
லுழுதுண்டுவாழ்வதெவ்வாறேகுற்றாலத்துறைபவனே. (79)

பிறர்பொருளாசித்துப்பொய்பேசிச்சாணும்பிழைப்பதற்கா
யறமுதனான்குநிலைபிழைத்தேனடியார்க்கடிமைத்
திறமிலனாகிலுநின்னடியார்திருக்கூட்டமல்லா
லுறவினிவேறிலையாள்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (80)

கொலையாதகஞ்செய்யக்கற்றேனுன்பத்தர்குழாத்திற்செல்ல
மலையாதவுண்மைவரக்கற்றிலேனெனைவாழ்விப்பையோ
நிலையாரணங்களுக்கெட்டாதநாதநெடுவெளிக்கே
யுலையாதவானந்தக்கூத்தாகுற்றாலத்துறைபவனே. (81)

ஆலமென்றாலுமமுதாமுனைக்கண்டவாடரவின்
கோலமுமாலையின்கோலமதாங்கொடியேன்வினையுங்
காலமுஞ்சாலநன்றாவதென்றேவரைகாலருவி
யோலமென்றார்க்குந்துறைசூழ்குற்றாலத்துறைபவனே. (82)

தொண்டென்றுனக்குப்புரியேன்மகளிர்சுரிகுழற்கே
வண்டென்றுமாலையென்றுஞ்சுழல்வேனெனைவாழ்விப்பையோ
விண்டொன்றும்வெள்ளிப்பொருப்பாய்விருப்பும்வெறுப்புமில்லா
யுண்டென்றவர்மனத்துள்ளாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (83)

வன்பெருங்காயமெடுத்தவர்யார்க்கும்வருவதின்பத்
துன்பங்கள்கூடத்தொடர்ந்தல்லவோதொடர்ந்தாலுமித்தை
யென்பரஞ்சாட்டியிடையாமலொன்றுபட்டென்றைக்குநா
னுன்பரஞ்சாட்டியிருப்பேன்குற்றாலத்துறைபவனே. (84)

செகந்தோறுஞ்சென்றுசெனித்தலுத்தேன்சென்மந்தோறும்புல்லர்
முகந்தோறுஞ்சென்றலுத்தேனிரங்காய்முனிவோர்மடவா
ரகந்தோறுமுண்பலிக்காய்நடந்தாயயன்மாலென்றிங்கே
யுகந்தோறும்பேர்பெற்றிருந்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (85)

சென்னிறவேழமுகத்தெம்பிரானையுந்தென்னிலஞ்சிப்
பன்னிருகையனையும்பயந்தாய்வெற்பரசன்பெற்ற
கன்னியைக்கைவசமாக்கிக்கொண்டாயென்கருத்தையெல்லா
முன்னிருதாள்வசமாக்காய்குற்றாலத்துறைபவனே. (86)

வாலத்தனையுமொடுக்கிமிக்காய்விளைவாய்பிளந்து
காலக்கடும்புலிபாயுமுன்னேசெண்பகாடவிக்கே
யேலக்குழன்மடமாதொடுநீயுமிருந்ததிரு
வோலக்கங்காட்டியருளாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (87)

பத்தியுமில்லைவயிராக்கியமில்லைபாரிலுண்மைச்
சத்தியமில்லைதவமாகிலுமில்லைசார்ந்தகுணப்
புத்தியுமில்லைகொடியேனிருந்ததுர்ப்புத்திக்குநீ
யொத்திருந்தெப்படியாள்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (88)

பழுக்குமுன்னேயுடல்நொய்க்குமுன்னேபஞ்சத்தாவியெல்லா
நழுக்குமுன்னேயுட்கினாறுமுன்னேநமன்பாசத்தின்
விழுக்குமுன்னேகண்கண்மூடுமுன்னேயிரதங்கடைவா
யொழுக்குமுன்னேவந்துதோன்றாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (89)

குருவாக்கியங்கள்கல்லேன்பத்தர்கூடுங்குழாத்திற்செல்லேன்
றிருவாக்குமுண்மைதெளிந்துநில்லேன்றெளிவேதுமின்றி
யெருவாக்கிடுமெலும்பானேன்முழுப்பித்தனென்னையுமோ
ருருவாக்கிவிட்டெனையாள்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (90)

சுகதுக்கபாசத்தினாலேபிறவித்துவட்சிக்குநான்
முகம்வைத்தமோசந்தவிர்ந்திடவேமுதலந்தமிலாப்
பகலுற்றசுத்தவெளிக்கேயிருக்குநின்பாதபத்ம
யுகபத்திமுற்றுந்தருவாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (91)

வினைப்பாதகர்க்குண்முழுப்பாவியாகியும்வெட்கமின்றி
யெனைப்பார்க்கயார்மிக்கரென்றெண்ணுவேனுன்னையென்றுமொன்றாய்
நினைப்பாரிகழ்ச்சிமகிழ்ச்சிவந்தாலுநிலைமைவிடா
ருனைப்பாரஞ்சாட்டியிருப்பார்குற்றாலத்துறைபவனே. (92)

எனதெனக்கென்றுதவிப்பதல்லாலுனையெண்ணுதற்கென்
மனதுசற்றாகிலுமுண்மையுண்டோவஞ்சனேனுமுன்னைத்
தனதுபட்டாதிக்கம்போலேதமிழ்க்கவிசாற்றுவது
முனதுகட்டாயத்தொழில்காண்குற்றாலத்துறைபவனே (93)

முடக்கிட்டுமாயப்பிறவிக்குள்ளேவிட்டுமூட்டியென்னைத்
துடக்கிட்டொனென்றுபேச்சிட்டதென்வரைசூழ்ந்துவட்டக்
கடற்குட்டமிட்டபுவனிக்கெல்லாமொருகம்பத்திலே
யுடக்கிட்டசூத்திரதாரீகுற்றாலத்துறைபவனே. (94)

அன்பதுவைத்துனைப்போற்றுகிலேனடியார்க்கெளியா
யென்பதுசற்றுங்கருத்திலுன்னேனெனையாட்கொள்வையோ
முன்பதுமத்தயன்மாலானவர்முதலொன்றுக்கொவ்வா
வொன்பதுமானவொளியேகுற்றாலத்துறைபவனே. (95)

மலைவாய்க்குவடன்னவார்முலையார்க்குமயல்கொடுதேக்
கிலைவாய்ப்படுபுனல்போலலைந்தேனஞ்சலென்றருள்வா
யலைவாய்ப்படாததெள்ளாரமுதேதுளையாதமுத்தே
யுலைவாய்ப்படாதசெம்பொன்னேகுற்றாலத்துறைபவனே. (96)

தடுக்கும்பொழுதிலணுவளவேனுந்தடுத்துக்கொள்வாய்
கொடுக்கும்பொழுதிலெல்லாங்கொடுப்பாய்திருக்கூத்துக்குநீ
யெடுக்குஞ்சொருபங்களாரறிவாரெனையாள்புலித்தோ
லுடுக்குஞ்சதாநந்தயோகீகுற்றாலத்துறைபவனே. (97)

நின்னுச்சிரமமுனியாச்சிரமநினதடியார்
பொன்னுச்சிரமமும்பூவாச்சிரமமும்பூமடந்தை
மன்னுச்சிரமமுமன்னுவர்காண்மனத்தாலும்வஞ்ச
ருன்னுச்சிரமபதத்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (98)

திரையற்றஞானக்கடலுடையாயுனைச்சேர்ந்துசென்மக்
கரையற்றவாரிகடக்கின்றவாறுகருணைசெய்வாய்
புரையற்றதொண்டர்மனத்தேயிருந்துபொருள்விளக்கு
முரையற்றமோனவுணர்வேகுற்றாலத்துறைபவனே. (99)

நித்தர்கள்போற்றுநின்னுவணிமூலத்தினெல்லைவந்து
முத்தமிழ்பாடக்கருணைசெய்தாண்டனைமுற்றுமினிக்
கொத்தடியேனுக்குன்பொற்பதந்தாகுழல்வாய்மொழியா
ளுத்தமிபாகமுவந்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (100)

முற்றும்.

ஸ்ரீ

அரும்பத வுரை.

காப்பு.

பரவுதல்—துதித்தல். புங்கவர்—உயர்ந்தோர். தாமம்—மாலை. தந்தி—யானை. துணை—துணைவன். செந்தில்—திருச்செந்தூர். இணை—இரண்டு. சரணம்—திருவடி.

நூல்.

(1) மூவர்திருப்பாடல்-தேவாரம். வழி—முறை. குழல்வாய்மொழி—குற்றாலத் தெழுந்தருளியுள்ள அம்பிகை. வேட்கை—ஆசைப்பெருக்கு. பெண், பூமி, பொன் என்னுமிவற்றில் வேட்கையை ஈஷணாத்திரயமென்பர் வடநூலார். ஒழி—முதனிலைத்தொழிற் பெயர்.

(2) நின்வழிநில்லாமல் — உனக்கு வழிபாடுசெய்யாமல். யானெனதென்னும் வழிதனக்கேறி—அகங்கார மமகாரங்களைப் பின்பற்றிச்சென்று. ஐவர் தடை — பஞ்சேந்திரியங்களின் விஷயப் பிரவிர்த்தி. கனம்—பெருமை. கேள்—சுற்றம்.

(3) பரம்—இது முன்னிரண்டடியிற் பிரயோசனம் எனவும், மூன்றுமடியிற் புகலிடம் எனவும், நான்காமடியில் முழுமுதற்கடவுள் எனவும் பொருள்தந்தது. புலவி—ஊடல்.

(4) ஆக்கம்—செல்வம். எக்கம்—ஆருக்கவலை. அன்ப ரின்பக்கல்வித் தேக்கம்—தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய நூற்பயிற்சிநிறைவு. தேறுதல்—தெளிதல். ஊக்கம்—முயற்சி—தூக்கம்—மடி.

(5) பொசிப்பு—அனுபவம். மூவர்—தாரகாசுரன்மக்களான வித்துன்மாலி, தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன் என்பார்; சுதன்மன் சுசீலன், சுபுத்தி என்றுங் கூறுவர். கோட்டை—திரிபுரம். கொன்ற—அழித்த. மந்தகாசம்—புன்சிரிப்பு. படை—ஆயுதம்.

(6) இச்செய்யுள், "பானிலைங் தூட்டு" மென்னு முதற்குறிப்புடைய திருவாசகப்பாடலை அடியொற்றியது. பகிர்தல்-பிரிதல். தரித்தல்-பொறுத்தல் பற்றுப்பசி—எவ்வளவு உணவிடினும் போதாதபசி. 'என் பற்றுப் பசிகண்டு அமுதூட்டி, நோயறப் பார்க்கவல்ல' என்பது, இப்பிறவியில் எனக்கு உண்டி முதலியன அளித்துப் பசிப்பிணியொடு பிறபிணியு மகற்றி என்னைப் பாதுகாக்கவல்ல எனவும், என்னுடைய நீங்காத பசியை நோக்கி என்னைத் தேவனுக்கி அமுதமூட்டிப் பசி நரை திரை மூப்புப் பிணி முதலியவற்றைப் போக்கிப் பாதுகாக்க வல்ல எனவும், நிரதிசயானந்தத்தையடைவதில்எனக்குள்ள நீங்காத ஆசைமிகுதியை நோக்கித் தனது கருணாம்ருதத்தை எனக்கூட்டிப் பிறவிப்பிணியொழியக் குளிரக்கடாக்ஷிக்கவல்ல எனவும் பொருள் தந்து, குற்றாலநாதன் தன்னைப்பணிவார்க்கு இம்மை மறுமையின்பத்தொடு வீட்டின்பமு மளிக்கவல்லனென்பதும் குறித்து நின்றது.

(7) மறையாடும் — வேதம் சொல்லுகின்ற. சிறை—இறகு. உறை—துளி.

(8) கிள்ளை—கிளி. கிருபைஇன்பால்—கருணையாகிய இனிய அமுதம். பிள்ளைகள்—குமரவேள், திருஞானசம்பந்தர் முதலியோர். வள்ளை—உலக்கைப்பாட்டு. உள்—மனம்.

(9) வேசை—பொதுமகள். 'விண்ணுளோர் பூசைபுரியும் அம்போருகத்தாள்' எனக் கூட்டுக. அம்போருகம்—தாமரை. நிறைந்தசம்பூரணம்—சருவவியாபகம்.

(11) கன்மம்— இருவினை. அரும்பி—சிறிதாகத்தோன்றி. அவா—ஆசை. ஐம்புலன்—ஐம்பொறிகளாலும் நுகரப்படும் விஷயங்கள். அவை சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்பன. சென்மவியாதி—பிறவியாகிய பிணி (ரணம்). சத்ரமிடுதல்—அறுத்துக் காரமிடுதல்.

(12) அமயம்-பொழுது. சண்பகாடவி—சண்பகச்சோலை.

(13) தட்டழிதல்—நிலைகலங்குதல். தேங்குதல்—நிறைதல். ஓங்காரவட்டம்—பிரணவம்.

(15) ஒல்லாமல்— இகழாமல்.

(18) கௌவை—கலக்கம்.

(20) மூடு—அடிமரம். சாகை-வேதநூற்பிரிவு. அறமுதனான்கு--சதுர்வித புருஷார்த்தங்கள்; அவை அறம், பொருள், இன்பம் வீடென்பன.

(22) பணிலமறுகு— சங்கவீதி. பவமறுகு—சென்மவீதி.

(23) அரைமாத்திரை—அரைக்கணம். கபாடஞ்செய்தல்—கதவடைத்தல்.

(24)—கான்—வாசனை. சிவமது கங்கை-குற்றாலத்துள்ளதொரு தீர்த்த விசேடம்.

(25) கலுழன்—கருடன்.

(27) பன்னுதல்—சொல்லுதல். உன்னுதல்—நினைத்தல். போதித்தல்-அறிவுறுத்தல்.

(28) குரம்பை—கூடு (உடல்). மருண்டேன்—மயங்கினேன். சித்தாம்புயம்—மனத்தாமரை.

(29) சண்டன்—யமன்.

(30) வாதித்தல்— துன்பப்படுத்தல். கழிசல்—கழிக்கத்தகுந்தது.

(31) உழை-மான்.

(33) புரத்தல்—காத்தல். உற்பனஞானம்—உண்மை ஞானம்.

(34) அருவம்— உருவமில்லாதது. சொருவம் — உருவமுள்ளது. செரு—போர். அளித்தல்—காத்தல்.

(35) அருணாட்டம்—அருட்பார்வை. ஒன்றுமறியார் என்பது ஒன்றறியார் என்றானது விகாரம்.

(36) சென்னி—தலை. வேதா—பிரமன். விதி—நியாமகன். வித்து—விதை.

(37) பஞ்சபூதவிடயம், வெறிவிடயம் எனக் கூட்டுக. 1 விடவோ—செலுத்தவோ. 2 விடவோ—நீக்கவோ. கவுரி—பார்வதி.

(38) நலிதல்—வருந்தல். ஒடுக்கம்—அழிவு. தோற்றம்—பிறப்பு.

(40) தயா—கருணை.

(41) ஆற்பதம் என்பது ஆஸ்பதம் என்னும் வடமொழியின் சிதைவு. பற்றுக்கோடென்பது அதன்பொருள்.

(42) உரகம்—பாம்பு. சடாடவி—சடைக்காடு.

(43) தூறு—அடர்ந்தபுதர். மனம் ஊறுபடாது—மனம் வருந்தாது.

(44) மறுக்கி—கலக்கி. சுறுக்கு--விரைவுப்பொருளுணர்த்துவதோர் குறிப்புமொழி. குழுக்கி—குறைத்து. தறுக்குதல்—செருக்குதல். மந்தி—பெண்குரங்கு. மொக்கி—தின்று. உறுக்கி—அதட்டி.

(45) அந்தி— மாலைக்காலம். காலன்—யமன். தெறுதல்—அழித்தல். அந்த்யகாலம்—முடிவுநாள்.

(46) ஆடன்மாமன்று—சிறந்த நடனசபை.

(58) இம்பர்—இவ்விடம். உம்பர்—தேவர். கானவர்—குறவர்.

(60) சடைவு— வெறுப்பு. குலாமர்—உலோபர். இடுக்கண்—துன்பம். கௌவை—செயல். ஈடழித்தல்—பெருமைகெடச்செய்தல்.

(62) பகலோன்—சூரியன். திவலை—துளி.

(74) உறைப்பு—வன்மை.

(77) வளி—காற்று.

(78) புவியாதி—நிலம் முதலியன.

(80) ஆசித்து—விரும்பி. சாண் என்றது சாணளவினதாகிய வயிற்றைக்குறித்துநின்றது. உம்மை இழிவு சிறப்பு.

(81) ஆரணம்—வேதம்.

(82) ஆலம்—விடம்.

(83) விண்டு ஒன்றும்—ஆகாயத்தையளாவிய.

(84) மித்தையென்பர்—பொய்யென்று சொல்லுவர் (பிறர்). அஞ்சு-பஞ்சகவ்வியம். ஆட்டி-அபிஷேகஞ்செய்து. இடையாமல்—வருந்தாமல்.

(87) எலம்-மயிர்ச்சாந்து.

(89) நொய்த்தல்— இளைத்தல். நழுக்கல்--மூடுபோக்கிப்பிரித்தல். உட்கி—மடிந்து.

(90) எருவாக்கிடு மெலும்பு—பயிர்க்குரமாகவிடு மென்புத்தூள்.

(91) பாதபத்மயுகம்—இரண்டு திருவடித்தாமரை.

(93) பட்டாதிக்கம்— பட்ட பரம்பரையாயுள்ள பெருமை.
